K 513 / 181.

Pest, márcz. 14. 1861.

Édes Patim!

Szász Károly, felszólításomra, hogy írna valami főczikket a jövő számra — mivel épen nincs semmi — a te közötted megjelent czikkeidet választotta „a kritikáról" — azok némely állitását czáfolva. Örömest küldeném neked, hogy lásd, mielőtt nyomva lesz: de az idő rövid, hacsak te vagy Brassai bácsi (kinek szóló, ide záró levelet légy szives azonnal kézbe juttatni) rögtön — még 20-ig hogy meg is kaphassam — nem küldeset valami főczikknek valót. Ha semmi egyéb nem lesz, kénypelen levelet adni, a nélkül, hogy előre láttatnám veled. Tudatni azonban igy is szükségesnek gondolám: nehogy te, a te érzékeny magányodban valami ellened szóló compromittnak kiáld a felszólalást. Én polemiát nem akarok; de szeretném hogy ez által ne elnémulásod, hanem élénkebb föllépésed eszközölhetném. Győződjél meg, hogy én semmi nagyon czirolgató tejfel-kritikát nem akarok, csupán annyi meszellést, hogy a láp tévezhetését ne hozzam a veszélybe. Az történnék pedig, ha ~~minden~~ tekintés nélkül nehéz vatanánk mindenek és mindenkinek. A „forciter in re" ellen soha sem lesz, csupán a „suaviter in modo" ajánlanám.

Bárcsak itt volnál, itt talnál közöttünk. Bár az a segélyegylet megvezkődnék hamar: de a politicai légy annak sem láttik kedvemi. Úgye, elvállalnád a titkárságot, illő fizetés mellett? —

Köszöntünk, kedveseiddel! Válaszod nincs, de azonnal kérem, rögtön!

igaz barátod
Arany János

U. i. Szkány fiatod már volna nálam, közelebb — ha leszek többel együtt) küldém. Az az alkalmatlanság benne, hogy magamat kell a postára vinni, s ott néha egy óráig elvárakozni, míg rám kerül a sor. Azért várnék hozzá még, hogy többes küldhessek.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA